

George G. POTRA

(9 februarie 1940 - 17 decembrie 2015)

George G. Potra s-a născut la 9 februarie 1940. Tatăl său, George Potra, unul dintre părinții fondatori ai istoriei Bucureștiului, a fost cel care i-a insuflat pasiunea pentru istorie.

George G. Potra a absolvit Facultatea de Istorie a Universității din București în 1962. A făcut studii postuniversitare de științe politice (1980) și de ziaristică (1987).

George G. Potra, membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România, a fost un cunoscut istoric, publicist, orator, redactor, director executiv al Fundației Europene “Nicolae Titulescu”.

Specialist în istoria modernă și contemporană, precum și în relații internaționale, George G. Potra s-a impus prin studii și cărți întemeiate pe documente de arhivă, privind activitatea diplomatică a unor personalități precum Lucian Blaga și Constantin Vișoianu.

S-a dedicat, timp de aproape cinci decenii, cercetării activității diplomatice a lui Nicolae Titulescu, publicând câteva zeci de volume, dintre care menționăm: *Nicolae Titulescu. Documente diplomatice* (1967); *Nicolae Titulescu contemporanul nostru* (1982); *Nicolae Titulescu. Pledoarii pentru pace* (1996); *Pro și contra Titulescu* (2002); *Nicolae Titulescu - ziditor de idealuri* (2008); *Nicolae Titulescu. Arhive pierdute. Dosarul unei recuperări* (2015).

În 2015 a primit Premiul “Nicolae Titulescu” acordat de Academia Română și Marea Lojă Masonică “pentru studiul aprofundat și contribuția adusă la dezvoltarea domeniului”.

George G. Potra a fost un membru foarte activ al Academiei Oamenilor de Știință din România, a făcut parte din bordul editorial al revistei ”Annals. Series on History and Archaeology”, fiind și coordonatorul mai multor numere. A publicat în această revistă studii valoroase, bazate pe documente de arhivă, a prezentat comunicări la simpozioanele și sesiunile științifice organizate de Academia Oamenilor de Știință din România sau desfășurate sub egida acesteia, a participat la dezbateri, impunându-se prin forța de argumentare și echilibrul aprecierilor.

A fost un model de istoric responsabil. S-a considerat un om al datoriei, convins că “va da seama” în fața posterității pentru cele scrise și vorbite. A lăsat moștenire o operă impresionantă, care a dăruit-o poporului român.

Ioan Scurtu